

[Munch-Petersen.]

lem ikke gør det mindste Forsøg paa at bevise det, hvad han heller ikke kan, fordi det er ganske urigtigt. Det betyder jo for øvrigt ogsaa en kraftig Fornærmelse mod en fremmed Stat, at man paastaar, at et revolutionært Parti her i Landet eller i andre Lande opretholdes ved Subsidier fra denne fremmede Stat. Jeg kan nøjes med kraftigt at tilbagevise denne Paastand som absolut løgnagtig. Det er ogsaa typisk, at der heller ikke gøres noget som helst Forsøg paa at bevise en saadan Paastand. Den internationale Arbejderbevægelse holdes oppe ved de Midler, som den internationale Arbejderbevægelse skaffer. Det danske kommunistiske Parti holdes naturligvis oppe ved de Midler, som den Del af den arbejdende Befolkning herhjemme, som sympatiserer med Kommunistisk Parti, skaffer til Veje. Paa det Grundlag skaffer vi de Midler, hvormed vi gennemfører vort revolutionære Arbejde herhjemme.

Jeg maa endnu en Gang betone, at den ærede Ordfører for Udvalget (Lundberg) forsøger at gaa uden om det centrale og skyde sig ind under det formelle, medens han ikke vil tage Stilling til Sagens Realitet. Sagens Realitet er blandt andet for Socialdemokratiet, hvorvidt 2den Internationales Beslutninger skal betragtes som Papirbeslutninger eller som Realiteter, hvorvidt man ganske vist vedtager *noget*, men i Praksis gennemfører lige det modsatte, og da jeg kan tilslutte mig 2den Internationales Beslutning paa dette Punkt, skal jeg tillade mig at stille følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen, der er i Overensstemmelse dermed:

„Idet Tinget afviser Indstillingen fra Udvalget for Forretningsordenen, udtaler det sig for økonomisk og moralsk Boykot af Tyskland og opfordrer Regeringen til at hæve alle de Sager, der er rejst efter Anmodning af Hitler-Regeringens Repræsentanter, og gaar dermed over til næste Punkt paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er altsaa fremsat følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Tinget afviser Indstillingen fra Udvalget for Forretningsordenen, udtaler det sig for økonomisk og moralsk Boykot af Tyskland og opfordrer Regeringen til at hæve alle de Sager, der er rejst efter Anmodning af Hitler-Regeringens Repræsentanter, og gaar dermed over til næste Punkt paa Dagsordenen.“

Denne Paastand paa Overgang til

Dagsordenen indgaar nu under Forhandlingerne.

Pürschel: Jeg maa sige, at jeg havde jo ventet en Udtalelse fra Regeringen om, hvorvidt den kunde modtage denne Dagsorden, men en saadan er altsaa ikke kommet.

Jeg vil gerne i Anledning af denne Dagsorden, der taler om økonomisk og moralsk Boykot over for Tyskland, sige, at der falder et ganske ejendommeligt Lys over dette Ønske, naar man tænker paa den intime Forbindelse, der i disse Dage er opstaaet mellem Rusland og De forenede Stater, der vel nok er Verdens mest kapitalistiske Samfund.

Realiteten i denne Debat talte det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen om. Realiteten i denne Sag har de Herrer forsøgt at tilsløre ved at gøre Ytringsfrihed til det samme som Frihed til at injuriere. Men det er en Misforstaaelse. Ytringsfrihed har aldrig været gjort til det samme som Frihed til at injuriere Folk, og det er det, der et Kærnen i denne Sag. Det, der er sket her, er ganske simpelt en Overtrædelse af Injurielovgivningen, det er Skældsord og Haan og utilbørlig Optræden; det ærede Medlem har gjort sig skyldig i; det har intet med Ytringsfriheden at gøre, og det er ganske simpelt internationale Hensyn, der kræver, at ethvert Land inden for sine Grænser sørger for, at der ikke optrædes paa den Maade over for et andet Land, ganske uanset, hvilket Land det saa er.

Endelig skal jeg med Hensyn til Det kommunistiske Partis Støtte udefra sige, at overalt, hvor man er kommet paa Spor af Det kommunistiske Partis underjordiske Forbindelser, har man ogsaa i dem fundet Pengeforsendelser. Det er sket saa mange Gange, det ved Alverden. (Afbrydelse af *Aksel Larsen*). Det kan man jo læse i Dagspressen, hvis man bare følger den, saa ofte, at man ikke behøver at spille Tiden dermed. (*Aksel Larsen*: Citer et Eksempel). Det falder mig ikke ind i Drømme at citere Eksempler paa det, som alle Mennesker her i Salen ved, og som det ærede Medlem kun benægter i Kraft af den enestaaende Dristighed, hvormed han ved denne som ved enhver anden Lejlighed optræder, men den imponerer ikke mig, jeg har staaet over for Dristighed af ganske tilsvarende Art Masser af Gange i mit lange Liv.

Paastand af Munch-Petersen paa Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen (se ovenfor)

forkastedes med 119 Stemmer mod 2.